

Arrest

nr. 216 703 van 13 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A.-C. RECKER, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 13 november 2015, verklaart er zich op 10 december 2015 vluchteling.

1.2. Op 23 april 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 24 april 2018 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over het Afgaans staatsburgerschap en bent u een etnische Pashtoun. U bent geboren in Zor Kalay, district Kuz Kunar, provincie Nangarhar, waar u uw ganse leven heeft gewoond.

U hield zich bezig met uw landbouwgronden en u bent niet naar school gegaan. Op een avond kwamen drie jeugdvrienden langs bij u thuis. Zij werkten met de Amerikanen op de luchthaven van Jalalabad. U vertelde hen dat u de mullah van uw dorp samen met de taliban had gezien. Enkele dagen later vielen de Amerikanen, waaronder ook uw vrienden, het huis van de mullah aan waarbij twee van zijn broers/vrienden werden gearresteerd. Enkele dagen later kwamen uw vrienden u opnieuw bezoeken. Nadat één van uw vrienden telefoon kreeg dat zijn zoontje naar het ziekenhuis gebracht moest worden in Jalalabad nadat hij van een muur was gevallen, ging u met uw vrienden naar Jalalabad, waar u die nacht ook bleef. De volgende dag hoorde u van uw moeder dat uw huis in Kuz Kunar diezelfde nacht door de taliban was aangevallen. U bleef vervolgens nog 13 dagen in Jalalabad, alvorens uw land van herkomst te verlaten. U verliet Afghanistan via Iran en Turkije. Via de Balkanroute bereikte u België op 13 november 2015, waar u op 10 december 2015 een asielaanvraag heeft ingediend.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een originele taskara neer, een kopie van een verzendbewijs van uw documenten en enkele medische documenten in verband met uw oor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vrees vervolgd te worden door de taliban. Hiervoor baseert u zich op een aanval op uw huis in uw afwezigheid nadat uw vrienden die voor de Amerikanen werkten het huis van de mullah hadden aangevallen en twee mensen hadden gearresteerd.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS 1, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan in Zor Kalay, district Kuz Kunar, provincie Nangarhar. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke recente herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van uw recente verblijf is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van de recente verblijfplaats en herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw kennis over de algemene veiligheidssituatie in uw regio, de aanwezigheid van de taliban, hun activiteiten, alsook de recente incidenten die hiermee gepaard gaan, te wensen over laat.

Hoewel u verklaart geboren en getogen te zijn in uw dorp Zor Kalai, district Kuz Kunar, dan ook nooit elders te hebben gewoond en dat de taliban in elk dorp in uw regio aanwezig is (CGVS 1, p. 4, 11) heeft u uw beweerde verblijf aldaar tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan niet aannemelijk kunnen maken en dit om onderstaande redenen.

Gevraagd naar de algemene veiligheidssituatie in uw district en uw provincie Nangarhar, antwoordt u dat de situatie elke dag slechter werd, er steeds meer en meer taliban naar uw dorp kwam en het leven met de dag moeilijker werd (CGVS 1, p. 11). Gevraagd naar uw eigen district en de veiligheidssituatie, verklaart u dat de situatie niet goed is in gans het district. U verklaart dat er tot nu oorlog is (CGVS 1, p. 11). Gevraagd of deze situatie ooit veranderd is, antwoordt u van niet (CGVS 1, p. 11). Gevraagd op welke manier de taliban aanwezig is, antwoordt u dat ze tijdens de dag dorpingen zijn en tijdens de nacht taliban. Ze vermoorden de mensen die met de Amerikanen of met de overheid samenwerken (CGVS 1, p. 11). Er dient te worden opgemerkt dat bovenstaande verklaringen betreffende de algemene veiligheidssituatie en de aanwezigheid van de taliban in uw dorp en district worden gekenmerkt door vaagheden en algemeenheden wat echter niet strookt met het profiel van iemand die gans zijn leven in het district Kuz Kunar heeft gewoond en volgens zichzelf sinds kleins af in oorlogsgebied woont. U hiermee geconfronteerd en gevraagd om de veiligheidssituatie concreter te beschrijven, antwoordt u dat alle districten in Khewa (Kuz Kunar) onzeker zijn en de taliban van eender welk dorp naar een ander dorp kunnen gaan. Gevraagd naar meer details, verklaart u dat ze overal zijn en ze de macht in alle districten hebben (CGVS 1, p. 15). Ook in uw tweede persoonlijk onderhoud heeft u deze situatie niet kunnen rechtzetten. Zo verklaart u dat er al sinds uw geboorte oorlog is in uw regio en in Afghanistan. 's Nachts bereiden de taliban hinderlagen voor, overdag zijn ze gewone mensen. Gevraagd naar meer detail, antwoordt u dat ze aanhangers hebben in het dorp en dat zij info geven over mensen die bij de overheid werken. U verklaart dat ze machtig zijn. Gevraagd om dit concreet toe te lichten, antwoordt u dat ze 's nachts hinderlagen voorbereiden en ze overdag gewone mensen zijn (CGVS 2, p. 3-4). Uit bovenstaande wordt geconcludeerd dat u in uw verklaringen niet verder komt dan gekende algemeenheden en vaagheden en uw verklaringen met andere woorden niet getuigen van het detail en de doorleefdheid die nochtans verwacht kunnen worden van iemand die zijn ganse leven in die regio heeft gewoond en waar de taliban gedurende zijn ganse leven aanwezig is geweest. Bijgevolg wordt reeds afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Kuz Kunar tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan.

Deze lijn wordt doorgetrokken wanneer blijkt dat u net zo min op de hoogte bent van de talibanleiders in uw district. U verklaart dat Qari Ismail vroeger belangrijk was, zoals ook mulawi Wali Jan, mulawi Dari Khan en Mir Wali. Gevraagd welke posities deze mensen bekleeden, antwoordt u dat u dat niet weet en dat ze gewoon taliban zijn. Gevraagd wie de grote leider is in uw regio, zegt u dat u ze niet heeft gezien en dat ze bekende mensen zijn (CGVS 2, p. 4). Ook wat betreft de positie van de dorpsouderen ten opzichte van de taliban kan u weinig informatie verschaffen. U verklaart dat de dorpsouderen niets kunnen zeggen tegen de taliban en dat ze anders vermoord worden. Gevraagd naar een voorbeeld, antwoordt u dat u het zo niet weet, maar dat de malik niets kan zeggen wanneer iemand door hen wordt vermoord (CGVS 2, p. 4). Het feit dat u enkele namen van taliban leden kan opnoemen staat echter in schril contrast met het vage, algemene en weinig gedetailleerde karakter van uw verdere verklaringen over de talibanleiders en hun verhouding met de dorpsouderen. In combinatie met uw vage en weinig doorleefde verklaringen over de algemene veiligheidssituatie en de aanwezigheid van de taliban in uw regio, wordt bijgevolg verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Kuz Kunar, Nangarhar, tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan.

Ten tweede heeft u evenmin kunnen overtuigen wat betreft de recente veiligheidsincidenten in uw dorp en uw district.

Gevraagd naar recente veiligheidsincidenten kort voor uw vertrek uit Afghanistan in uw eigen district, komt u niet verder dan incidenten te benoemen die respectievelijk 4,5, 6 en 9 jaar geleden zijn gebeurd (CGVS 1, p. 15-16). Het loutere feit dat u deze incidenten benoemt, is echter op geen enkele wijze een indicatie richting de geloofwaardigheid van uw beweerde recente verblijf in uw district tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan, namelijk in oktober 2015. Wanneer u dus gevraagd wordt naar incidenten van één of twee jaar voor uw vertrek uit Afghanistan, verklaart u dat er een provinciaal raadslid in Gamberi door de taliban werd onthoofd (CGVS 1, p. 16). U verklaart dat dit 7 maanden voor uw vertrek uit Afghanistan plaatsvond, wat neerkomt op maart 2015 (u kwam namelijk aan in België op 13 november 2015 en u verklaart 25 dagen onderweg te zijn geweest, wat neerkomt op een vertrekkdatum halverwege oktober 2015). Echter, volgens informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) vond dit incident niet 7 maanden voor uw vertrek plaats, maar slechts 3 maanden, namelijk in juli 2015 en niet in maart 2015 in tegenstelling tot wat u beweert. U hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat dit is wat jullie van het dorp hebben begrepen (CGVS 1, p. 16). Dit is echter geen afdoende verklaring voor dergelijke tegenstrijdigheid.

Behalve het feit dat u zelf spontaan aangeeft dat dit 7 maanden voor uw vertrek was gebeurd, maar dit in strijd is met de informatie hierover ter beschikking van het CGVS, bent u evenmin op de hoogte van de naam van dit provincieraadslid (CGVS 1, p. 16). Uiteindelijk dient nog opgemerkt te worden dat het in casu om een provincieraadslid van Kunar gaat, de provincie ten noorden van uw eigen provincie, Nangarhar. Van iemand die beweert gedurende zijn ganse leven in het district Kuz Kunar, provincie Nangarhar, te hebben gewoond en dit tot kort voor zijn vertrek uit Afghanistan in oktober 2015, is het bijzonder bevreemdend dat hij slechts één veiligheidsincident kan benoemen dat in de laatste twee jaar voor zijn eigen vertrek plaatsvond en zich hier bovenop dan ook nog eens vergist in de datum, ook de naam van de, nochtans hooggeplaatste, persoon niet kent. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde recente verblijf in Kuz Kunar, Nangarhar, tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan in oktober 2015 zwaar op de proef gesteld. Gevraagd naar verdere recente veiligheidsincidenten in de twee jaar voor uw vertrek uit Afghanistan, verklaart u dat er veel zijn. Er worden mensen vermoord, maar men vergeet dat snel (CGVS 2, p. 5). Gevraagd naar concrete voorbeelden, herhaalt u het incident met het provincieraadslid 7 maanden voor uw vertrek en de andere incidenten van meer dan 5 jaar geleden die u ook tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud had gegeven. Verder verklaart u dat er vaak mensen die voor de Amerikanen hebben gewerkt, vermoord worden (CGVS 2, p. 5). Gevraagd naar concrete voorbeelden, zegt u dat u er niet op gelet heeft wie precies omdat u bezig was met uw landbouwgronden (CGVS 2, p. 5). U geconfronteerd met het feit dat uit informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) blijkt dat er alleen al tussen oktober 2014 en november 2015 tussen de 40 en de 69 veiligheidsincidenten met de taliban hebben plaatsgevonden, maar u er slechts één, en dan nog uit een andere provincie, kan aanhalen, antwoordt u dat u door andere mensen werd verwittigd van deze incidenten, maar dat u dat nooit heeft opgeschreven (CGVS 2, p. 5). Dit is echter geen afdoende verklaring voor het feit dat u geen enkel veiligheidsincident uit uw eigen district Kuz Kunar, provincie Nangarhar, van de laatste twee jaar voor uw vertrek uit Afghanistan heeft kunnen benoemen. Van iemand die beweert gedurende zijn ganse leven in die regio te hebben gewoond, en dit tot kort voor zijn vertrek uit Afghanistan in oktober 2015, kan echter verwacht worden dat hij hier doorleefd en gedetailleerd over zou kunnen vertellen, wat in casu niet het geval is. Bijgevolg worden grote vraagtekens geplaatst bij de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Kuz Kunar tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan.

Deze vaststelling wordt kracht bijgezet wanneer blijkt dat u niet op de hoogte bent van de volgende feiten en veiligheidsincidenten die kort voor uw vertrek uit Afghanistan plaatsvonden.

Ten eerste bent u niet op de hoogte van een aanval van de taliban op een meisjesschool in het dorp Bodialay, district Kuz Kunar, in de zomer voor uw vertrek uit Afghanistan in 2015 (CGVS 1, p. 16) (cf. kopie administratieve dossier). Hoewel uit uw verklaringen blijkt dat u dit dorp wel degelijk kent (CGVS 1, p. 3, 6-7) en u bovendien zelf spontaan verklaarde dat in datzelfde dorp taliban leider Khan Wali jaren geleden om het leven werd gebracht nadat hij een school had aangevallen (CGVS 1, p. 12), is het bijzonder vreemd dat u dan niet zou weten dat er in de zomer net voor uw vertrek uit Afghanistan opnieuw een school zou zijn aangevallen. Ten tweede is het vreemd dat u, hoewel u uw provinciegouverneur Salim Kunduzai kent, niet op de hoogte zou zijn van het feit dat hij werd aangesteld in mei 2015, slechts enkele maanden voor uw eigen vertrek uit Afghanistan. U verklaarde namelijk tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dat hij een groot man is en u via de radio en de mensen in uw dorp te weten was gekomen dat hij werd aangesteld. Bovendien was dit belangrijk nieuws aangezien de mensen wachten op een betere veiligheidssituatie (CGVS 2, p. 3). Gevraagd hoe lang hij al gouverneur was op het moment van uw vertrek uit Afghanistan, antwoordt u dat u dat niet weet en dat de mensen niet op data letten (CGVS 2, p. 2-3). Dit is echter geen afdoende verklaring voor het feit dat u niet zou weten dat zijn aanstelling, volgens u een belangrijke gebeurtenis, slechts enkele maanden voor uw vertrek plaatsvond. In diezelfde context weet u ook niet dat het konvooi van diezelfde persoon in juni 2015 werd aangevallen op weg naar Torkham (CGVS 1, p. 15). Het feit dat u wel zou hebben gehoord over zijn aanstelling, maar niets over zijn beschieting een maand hierna, doet de wenkbrauwen fronsen. Zoals eerder door uzelf gesteld, beschikte u namelijk wel over verschillende adequate informatiekanalen. Gegeven bovenstaande verklaringen wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw beweerde recente verblijf in Kuz Kunar, Nangarhar, tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan in oktober 2015.

Uiteindelijk wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Kuz Kunar, Nangarhar, tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan verder in het gedrang gebracht door de volgende vaststellingen.

Zo bent u evenmin op de hoogte van het verloop van de (presidents)verkiezingen in het jaar 2014, het jaar voor uw vertrek uit Afghanistan. Gevraagd of er problemen waren in die periode, verklaart u dat u daarover niets weet en u bezig was met uw koeien. U verklaart dat u gehoord had dat er verkiezingen waren, maar verder niets (CGVS 2, p. 8). Deze verklaring staat echter in contrast met uw eerdere verklaringen dat u naar de radio luisterde en u via mensen in het dorp te weten kwam dat onder meer een nieuwe provinciegouverneur werd aangesteld.

Met andere woorden had u adequate informatiekanalen ter uwer beschikking om grote politieke ontwikkelingen te volgen. Bijgevolg is het bevreemdend dat u niet op de hoogte zou zijn van het verloop van en de problemen die zich voordeden in de periode voorafgaand aan de verkiezingen – namelijk verschillende aanslagen, de moord op twee buitenlandse journalisten, een zelfmoordaanslag voor het ministerie van Binnenlandse Zaken in Kabul, moord van een provincieraadslid en 9 van zijn aanhangers, moord op een bekende Afghaanse journalist en andere buitenlandse journalisten (cf. administratieve dossier) – en op de verkiezingsdag zelf – namelijk 20 doden en 43 gewonden ten gevolge van aanvallen op stemkantoren, het doden van 80 opstandelingen door de Afghaanse veiligheidsdiensten en het sluiten van 1000 stemkantoren (cf. administratieve dossier). Van iemand die beweert op de hoogte te zijn gesteld van de aanstelling van een nieuwe provinciegouverneur via de radio en de dorpelingen, kan evenzeer verwacht worden dat hij minstens iets gehoord zou hebben over de tumultueuze en bloedige aanloop van de verkiezingen en de verkiezingsdag zelf, wat in casu niet het geval is.

Verder verklaart u dat uw regio regelmatig door overstromingen wordt geteisterd. Gevraagd of er door de dorpelingen of de overheid ooit iets werd gedaan om de schade aan de landbouwgronden ten gevolge hiervan te beperken, antwoordt u van niet (CGVS 1, p. 6). Ook in uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dat er niets werd ondernomen om dit probleem op te lossen (CGVS 2, p. 7). Gevraagd of er een afscheiding in uw district bestaat tussen de rivier en de velden/dorpen, verklaart u dat er landbouwgronden zijn, verder niets, en dat er aan de andere kant van de rivier nog dorpen zijn zoals Gorik, Kachara en Kotai Taran. U geconfronteerd met het feit dat er volgens informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) een waterkeringsmuur van 300 meter werd gebouwd tussen Taran en Kachara, antwoordt u dat u er niet bent geweest (CGVS 2, p. 7). Deze uitleg voldoet niet. Uit uw verklaringen blijkt dat u op de hoogte bent van het hoge overstromingsgevaar in de regio. In die omstandigheden kan dan ook van u verwacht worden dat u evengoed weet zou hebben van de ontwikkeling van dergelijke waterkeringsmuur.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk te hebben verbleven in uw district Kuz Kunar gelegen in de provincie Nangarhar tot kort voor uw verblijf in Afghanistan.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Zo verklaart u bedreigd te zijn geweest door de taliban omwille van het feit dat uw Afghaanse vrienden die voor de Amerikanen werken een aanval hebben uitgevoerd op de mullah van uw dorp en daarbij twee vrienden/broers hebben gearresteerd. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kuz Kunar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. De ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag wordt bovendien bevestigd door de onderstaande vaststellingen.

Zo bent u er niet in geslaagd om de vriendschap met uw drie vrienden aannemelijk te maken. Gezien uw persoonlijke vervolgingsfeiten teruggebracht kunnen worden naar deze vriendschap – u verklaarde namelijk dat uw vrienden een aanval uitvoerden op de taliban in uw dorp, zij daarna herkend werden in uw dorp, zij aan u werden gelinkt en uw huis ten gevolge hiervan werd aangevallen (CGVS, p. 8-9) –, is de geloofwaardigheid hiervan van cruciaal belang voor de geloofwaardigheid van uw verdere asielaanvraag. Uw verklaringen betreffende deze vriendschap, alsook uw vrienden zelf en hun professionele carrière, zijn echter van vage en algemene aard en missen met andere woorden detail en doorleefdheid, waardoor de geloofwaardigheid ervan, alsook van uw verdere asielaanvraag, op de helling komt te staan. Van iemand die het gedrag of de acties van jeugdvrienden, met wie hij volgens zijn eigen verklaringen samen opgroeide en dus al heel lang kent (CGVS, p. 9), als aanleiding aanhaalt voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst, een nochtans niet te onderschatten onderneming, kan toch minstens verwacht worden dat hij hierover gedetailleerd en doorleefd kan vertellen. Dit is in casu niet het geval en dit om onderstaande redenen.

Vooreerst blijven uw verklaringen betreffende deze vriendschapsband steken in vaag- en algemeenheden. Wanneer u voor de eerste maal gevraagd wordt wie uw vrienden zijn en wat u over hen kan vertellen, geeft u enkel hun drie namen (CGVS, p. 9). Nogmaals gevraagd wat u over hen kan vertellen, komt u niet verder dan het feit dat u allemaal in hetzelfde dorp woonde en uw vrienden later een job vonden bij de Amerikanen en daarop naar de stad verhuisden (CGVS, p. 9). Een derde keer gevraagd wat u over uw vriendschap kan vertellen, verklaart u dat u met elkaar opgroeide, ze soms naar uw huis kwamen, u soms naar hun huizen ging en u hen zeer goed kent (CGVS, p. 9). Voor iemand die beweert met deze drie mannen te zijn opgegroeid en beweert hen heel goed te kennen, zijn uw verklaringen omtrent uw jarenlange vriendschap echter zeer pover en getuigen ze van weinig detail en doorleefdheid. Bijgevolg worden er reeds twijfels geuit bij de geloofwaardigheid van deze vriendschap. Vervolgens gevraagd om over één van uw vrienden, K.M., te vertellen, komt u niet verder dan dat hij met de Amerikanen werkte en hij met zijn familie in de stad woonde.

In zijn vrije tijd kwam hij naar u en maakte u eten klaar (CGVS, p. 9). Gevraagd om over hem te vertellen voor hij met de Amerikanen ging werken, antwoordt u dat u niets weet over zijn familie (CGVS, p. 9). Ook hier kan wederom verwacht worden, gezien uw jarenlange vriendschap, dat u gedetailleerder zou kunnen vertellen over uw vriendschapsband, alsook zijn familie (u ging zoals eerder verklaard vaak bij uw vrienden langs, CGVS, p. 9-10), wat in casu niet het geval is. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw vriendschap verder in twijfel getrokken.

Naast het feit dat u weinig gedetailleerd en doorleefd kan vertellen over uw vrienden, uw vriendschap en hun families, laten ook uw verklaringen betreffende hun job bij de Amerikanen te wensen over. U gevraagd om hun werk uit te leggen, antwoordt u dat u weet dat ze soldaten zijn bij de Amerikanen. Waar de Amerikanen gaan, gaan uw vrienden. U verklaart dat u nooit gevraagd heeft wat ze deden met de Amerikanen (CGVS, p. 10). Geconfronteerd met het feit dat uw vrienden die job reeds 7 à 8 jaar uitoefenden en u hen regelmatig bezocht/hen op bezoek kreeg (CGVS, p. 9-10), maar u echter weinig weet over hun professionele bezigheden, antwoordt u dat het niet goed is om mensen over hun persoonlijk leven te vragen en dat dit als een schande wordt gezien (CGVS, p. 10). Dit is eerder bevreemdend aangezien u eerder had verklaard dat uw vriendschapsband met hen sinds hun job bij de Amerikanen enkel maar sterker is geworden (CGVS, p. 9). Bovendien is dit geen afdoende verklaring voor het feit dat u geen enkel detail kan geven over hun job, behalve het feit dat ze soldaten zijn. Daarnaast weet u ook weinig over hoe ze aan die job zijn geraakt. Zo antwoordt u dat uw vriend naar de luchthaven ging en hij daar door de Amerikanen werd gerekruteerd (CGVS, p. 10). Nogmaals dezelfde vraag gesteld, antwoordt u dat ze vrienden hadden op de luchthaven die reeds met de Amerikanen werkten. Zo werden uw vrienden opgebeld met de boodschap dat er gerekruteerd werd (CGVS, p. 10). Ook over de manier waarop ze aan deze job zijn geraakt, blijft u met andere woorden uitermate vaag. Daarenboven spreekt u zich hierover ook nog eens tegen. Zo verklaart u enerzijds het volgende: "Voor hij (K.M.) bij de Amerikanen ging, kende hij enkele Amerikanen" (CGVS, p. 9), en anderzijds dat hij geen Amerikanen kende toen hij nog geen job had (CGVS, p. 10). Deze tegenstrijdigheid over hoe hij aan de job is geraakt doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vriendschap. Vervolgens weet u evenmin dat uw vrienden eigenlijk de taliban bevochten. U verklaarde namelijk dat u pas achteraf wist dat ze de taliban bevochten (CGVS, p. 10). Dit is echter allerminst aannemelijk in de huidige context van Afghanistan, waarin de taliban sinds jaren zwaar worden bevochten door de Amerikanen en vice versa, en dus met andere woorden sinds jaar en dag aartsvijanden zijn. Indien u, zoals u beweert, al uw ganse leven in Kuz Kunar heeft gewoond, volgens uw verklaringen onder de voet gelopen door de taliban en zij bovendien dag na dag sterker worden, is het weinig aannemelijk dat u van dergelijke cruciale informatie niet op de hoogte zou zijn. Gegeven bovenstaande vaststellingen, kan er verder geen geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde vriendschapsband.

Ten derde wordt de geloofwaardigheid van uw vriendschapsband met deze drie mannen uiteindelijk volledig ondergraven door het feit dat u, na het ontvluchten van uw land van herkomst, amper nog interesse heeft vertoond in uw vrienden, hun lot, noch hun familie, die u overigens 'aanverwanten' noemde (CGVS, p. 13) en bij wie u, zoals blijkt uit uw verklaringen, sinds jongs af aan kind aan huis was (CGVS, p. 9). Sinds uw vertrek, zo'n twee jaar geleden, heeft u namelijk geen contact meer gehad met hen (CGVS, p. 8, 10). Het feit dat net zij de aanleiding vormen voor uw vervolgingsfeiten en dus uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, maakt het des te meer opmerkelijk dat u geen enkele moeite meer heeft gedaan om op de hoogte te zijn van hun lot. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw vriendschap verder volledig ondermijnd.

Aangezien aan uw vriendschap met de drie mannen, hét element die de aanleiding vormde van uw vervolging door de taliban, door het CGVS geen geloof kan gehecht worden, kan ook aan de vervolgingsfeiten hierop volgend nog maar weinig geloof worden gehecht. Deze geloofwaardigheid wordt uiteindelijk volledig gecompromitteerd door onderstaande vaststellingen.

Zo vertoont u in uw verklaringen verder geen enkele interesse in de afloop van uw persoonlijke vervolgingsfeiten noch in het lot van uw vervolgers na uw vertrek uit Afghanistan. Gevraagd wat er ondertussen is gebeurd met de twee gearresteerde taliban, antwoordt u dat u dat niet weet. U verklaart ook dat u, sinds uw aankomst in België, niets weet over mulawi Jan (CGVS, p. 13). Gevraagd of hij nog steeds mullah is van uw moskee, antwoordt u wederom dat u niets van hem weet, u er nooit naar gevraagd heeft en u ook niets weet over uw dorp (CGVS, p. 13). U geconfronteerd met uw eerder zwakke interesse hierin, antwoordt u dat u er niets over weet omdat u er niet meer woont (CGVS, p. 13). Dit is echter geen afdoende verklaring voor het feit dat u helemaal niets weet over de afloop van uw vervolgingsfeiten, nota bene dé reden voor uw vertrek uit uw thuisland, noch over uw vervolgers zelf. Van iemand die zijn land van herkomst ontvlucht op zoek naar internationale bescherming, kan namelijk verwacht worden dat hij op z'n minst moeite zou doen om zich te informeren over de verdere gang van zaken inzake zijn persoonlijke vervolgingsfeiten, alsook het lot van zijn vervolgers, wat in casu niet het

geval. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten verder aangetast.

Ter vervollediging kan nog het volgende opgemerkt worden. Zo valt het gedrag van uw vrienden na het uitvoeren van de aanval op het huis van mulawi Jan allerm minst te rijmen met het gedrag van door taliban onder vuur genomen soldaten. Zo verklaart u dat uw vrienden enkele dagen na de aanval terug bij u op bezoek zijn gekomen (CGVS vragenlijst, vraag 3.5; CGVS gehoorverlag, p. 8). Het is echter uiterst bevreemdend dat uw vrienden, die in opdracht van de Amerikanen, de grootste vijand van de taliban, het huis van de lokale mullah hebben aangevallen en daarbij twee van zijn handlangers hebben gearresteerd, na enkele dagen gewoon opnieuw bij u, in datzelfde dorp, op bezoek zouden komen. In de huidige Afghaanse context, waarbij de Amerikanen en de taliban aartsvijanden zijn, is het zonder twijfel risicovol te noemen om als aanvaller van de taliban zich enkele dagen later wederom op dezelfde plaats te vertonen. U hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat hun gezichten bedekt waren tijdens de aanval en niemand hen dus kon herkennen (CGVS, p. 14). Gezien het enorme risico is dit is echter geen afdoende verklaring voor dergelijk gedrag. U verklaarde bovendien zelf dat sommige mensen die met de Amerikanen werken, vermoord worden op weg naar huis of hun job. U verklaart dat, gezien de maïsplantages hoog zijn, zij worden vermoord en in de plantages worden gegooid (CGVS, p. 10). Bijgevolg stelt het CGVS zich luidop de vraag waarom uw drie vrienden dergelijk groot risico zouden nemen, enkel en alleen om bij u te komen eten. Bijgevolg wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten slotte dient nog opgemerkt te worden dat u gehoorschade heeft geleden ten gevolge van een bom in uw nabijheid toen u nog klein was (CGVS, p. 2). U staft dit met twee medische documenten. Hoewel er begrip kan opgebracht worden voor de schade die u heeft geleden, blijkt nergens uit uw verklaringen dat dit incident een rechtstreekse aanleiding zou zijn geweest voor uw vertrek uit uw land van herkomst twee jaar geleden. Dit incident vond namelijk plaats toen u 4 of 5 jaar oud was. Met andere woorden blijkt uit het gegeven van deze gehoorschade geen verband met enige vervolgingsvrees jegens uw land van herkomst.

Gelet op bovenstaande, bevestigt uw ongeloofwaardige asielrelaas enkel het frauduleuze karakter van uw asielaanvraag. Ter staving van uw asielaanvraag diende u uw originele taskara in. Dit document heeft louter betrekking op uw persoonsgegevens, dewelke in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken en bijgevolg kan dit document niets aan bovenstaande analyse veranderen. Daarnaast legt u een verzendingsbewijs neer. Dit document toont louter aan dat uw documenten uit Afghanistan werden verstuurd, wat verder niets aan bovenstaande analyse verandert. Uiteindelijk legt u twee medische documenten voor in verband met uw oor, dewelke hierboven reeds werden besproken (zie supra). Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 15.12.2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS 1, p. 2). U werd er eveneens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België (CGVS 1, p. 2). U antwoordde hierop dat u geboren en getogen bent in Khewa en dat u de waarheid zou vertellen (CGVS 1, p. 2). In het begin van uw tweede persoonlijk onderhoud, dd. 30.03.2018, werd u eveneens geconfronteerd met de twijfels die omtrent uw beweerde regio van herkomst bestonden (CGVS 2, p. 1). Er werd voorts eveneens benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS 1, p. 2). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie (CGVS 2, p. 1) met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 1-3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift twee Amerikaanse certificaten afgegeven aan twee van zijn vrienden (stuk 5), een attest vanwege de stamoudsten en dorpschoude met vertaling (stuk 6) en informatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in zijn regio en in Afghanistan (stukken 3-4 en 7-11).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd; zo werd zijn huis in zijn afwezigheid aangevallen nadat zijn vrienden die voor de Amerikanen werken het huis van de mullah hadden aangevallen en twee mensen hadden gearresteerd. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden verblijf in het dorp Zor Kalay in het district Kuz Kunar van de provincie Nangarhar tot vlak voor zijn vertrek naar België, gelet op zijn gebrekkige kennis over de algemene veiligheidssituatie in deze regio, over de aanwezigheid van de taliban en hun activiteiten en over recente incidenten in deze regio, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde feiten die er zich vlak voor zijn vertrek zouden hebben afgespeeld; (ii) zijn verklaringen over zijn vriendschapsbanden met de drie personen die voor de Amerikanen werken en die het huis van de mullah aanvielen en twee mensen arresteerden, over de werkzaamheden van deze personen en over hun lot na zijn vertrek, dermate vaag en niet-doorleefd zijn dat aan deze vriendschappen geen geloof kan worden gehecht, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die rechtstreeks met deze vriendschappen zijn verbonden; (iii) hij geen interesse vertoonde voor de verdere afloop van zijn voorgehouden vervolgingsfeiten en het lot van zijn vervolgers na zijn vertrek; (iv) het niet aannemelijk is dat zijn vrienden na hun aanval op het huis van de mullah en het arresteren van twee mensen enkele dagen later gewoon opnieuw bij verzoeker op bezoek zouden komen; (v) de door verzoeker opgelopen gehoorschade (zie medische attesten in de map 'Documenten' in het administratief dossier) geen *nexus* vertoont met enige vervolgingsvrees ten aanzien van zijn land van herkomst; en (vi) de overige door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.3.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in het dorp Zor Kalay in het district Kuz Kunar van de provincie Nangarhar tot vlak voor zijn vertrek naar België, gelet op zijn gebrekkige kennis over de algemene veiligheidssituatie in deze regio, over de aanwezigheid van de taliban en hun activiteiten en over recente incidenten in deze regio, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde feiten die er zich vlak voor zijn vertrek zouden hebben afgespeeld.

Dienaangaande wijst verzoeker er in zijn verzoekschrift op dat hij nooit naar school is gegaan, dat hij ongeletterd is en dat hij zich altijd bezighield met zijn landbouwgronden, waardoor zijn kennis beperkt is. Hij meent dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening hield met dit profiel. Nochtans dient erop gewezen dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Het loutere feit dat verzoeker nooit naar school ging, ongeletterd is en zich enkel bezighield met zijn landbouwgronden vormt op zich dan ook geen afdoende verklaring voor de vele in de bestreden beslissing vastgestelde hiaten in verzoekers kennis met betrekking tot de situatie in zijn regio van herkomst voorafgaand aan zijn vertrek naar België.

Waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal enkel de voor verzoeker nadelige elementen in de bestreden beslissing heeft opgenomen, dient erop gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Waar verzoeker wijst op zijn verklaringen betreffende de belangrijke talibanleden en dorpsouderen van zijn regio en de dorpen in de directe omgeving van zijn eigen dorp, dient erop gewezen dat deze verklaringen wel degelijk werden meegenomen in de beoordeling in de bestreden beslissing doch dat, mede gelet op het geheel van verzoekers verklaringen, deze verklaringen niet volstaan om zijn voorgehouden verblijf in zijn dorp van herkomst tot vlak voor zijn vertrek naar België aannemelijk te maken, integendeel: *“Deze lijn wordt doorgetrokken wanneer blijkt dat u net zo min op de hoogte bent van de talibanleiders in uw district. U verklaart dat Qari Ismail vroeger belangrijk was, zoals ook mulawi Wali Jan, mulawi Dari Khan en Mir Wali. Gevraagd welke posities deze mensen bekleden, antwoordt u dat u dat niet weet en dat ze gewoon taliban zijn. Gevraagd wie de grote leider is in uw regio, zegt u dat u ze niet heeft gezien en dat ze bekende mensen zijn (CGVS 2, p. 4). Ook wat betreft de positie van de dorpsouderen ten opzichte van de taliban kan u weinig informatie verschaffen. U verklaart dat de dorpsouderen niets kunnen zeggen tegen de taliban en dat ze anders vermoord worden. Gevraagd naar een voorbeeld, antwoordt u dat u het zo niet weet, maar dat de malik niets kan zeggen wanneer iemand door hen wordt vermoord (CGVS 2, p. 4). Het feit dat u enkele namen van taliban leden kan opnoemen staat echter in schril contrast met het vage, algemene en weinig gedetailleerde karakter van uw verdere verklaringen over de talibanleiders en hun verhouding met de dorpsouderen. In combinatie met uw vage en weinig doorleefde verklaringen over de algemene veiligheidssituatie en de aanwezigheid van de taliban in uw regio, wordt bijgevolg verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Kuz Kunar, Nangarhar, tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan.”* en: *“Gevraagd of er een afscheiding in uw district bestaat tussen de rivier en de velden/dorpen, verklaart u dat er landbouwgronden zijn, verder niets, en dat er aan de andere kant van de rivier nog dorpen zijn zoals Gorik, Kachara en Kotai Taran. U geconfronteerd met het feit dat er volgens informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) een waterkeringsmuur van 300 meter werd gebouwd tussen Taran en Kachara, antwoordt u dat u er niet bent geweest (CGVS 2, p. 7). Deze uitleg voldoet niet. Uit uw verklaringen blijkt dat u op de hoogte bent van het hoge overstromingsgevaar in de regio. In die omstandigheden kan dan ook van u verwacht worden dat u evengoed weet zou hebben van de ontwikkeling van dergelijke waterkeringsmuur.”* Waar verzoeker in zijn verzoekschrift wijst op zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangaande de aanwezigheid van een Japanse organisatie, dient erop gewezen dat dergelijke kennis ook door zelfstudie of door overdracht door derden kan worden verworven, alsook dat *in casu* niet wordt getwijfeld aan verzoekers herkomst uit Kuz Kunar, doch wel aan zijn verblijf aldaar tot vlak voor zijn vertrek naar België. Dat verzoeker kennis heeft over bepaalde elementen van zijn regio van herkomst, is dan ook te verwachten, doch op zich doet deze kennis geen afbreuk aan de vele pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing die aantonen dat aan verzoekers voorgehouden verblijf tot aan zijn vertrek in het district Kuz Kunar geen geloof kan worden gehecht.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog wijst op de door hem voorgelegde originele taskara (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) en enerzijds stelt dat hierover met geen woord wordt gerept in de bestreden beslissing terwijl hij anderzijds stelt dat in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat dit document geen bewijswaarde heeft omdat het frauduleus is omwille van het veelvuldig voorkomen van corruptie en valse documenten in Afghanistan, kan hij hoe dan ook niet worden bijgetreden.

In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde taskara immers terecht gemotiveerd als volgt: *“Ter staving van uw asielaanvraag diende u uw originele taskara in. Dit document heeft louter betrekking op uw persoonsgegevens, dewelke in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken en bijgevolg kan dit document niets aan bovenstaande analyse veranderen.”* Zoals hiervoor reeds werd opgemerkt, wordt *in casu* niet getwijfeld aan verzoekers oorspronkelijke herkomst uit het district Kuz Kunar, doch wel aan zijn verblijf aldaar tot vlak voor zijn vertrek naar België. Mede gelet op het feit dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben (namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten; op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig vluchtrelaas te herstellen), volstaat deze taskara op zich dan ook niet om de geloofwaardigheid van zijn verblijf tot aan zijn vertrek uit Afghanistan alsnog te herstellen.

Wat betreft het attest van de stamoudsten en dorpschoude (verzoekschrift, stuk 6) dient er nogmaals op gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten; op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig vluchtrelaas te herstellen. Bovendien stelt verzoeker in zijn verzoekschrift onder meer als volgt: *“In de eerste plaats, wil graag verzoeker benadrukken op het feit dat hij over nieuwe originele documenten beschikt. Om aan te tonen de juistheid van zijn verklaringen heeft verzoeker stappen ondernomen om nieuwe documenten te verkrijgen.”*, hetgeen duidt op het gesolliciteerd karakter van dit attest. Overigens laat verzoeker geheel na *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze hij dit document alsnog heeft bekomen en/of waarom hij het niet eerder kon bekomen en voorleggen. Tevens dient erop gewezen dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie in verband met corruptie en documentfraude in Afghanistan (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Afghaanse documenten gemakkelijk tegen betaling verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relatieveert. Gezien het geheel van wat voorafgaat, is dit attest dan ook evenmin van aard de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden verblijf in het district Kuz Kunar tot vlak voor zijn vertrek naar België alsnog te herstellen.

Aldus slaagt verzoeker er niet in de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde verblijf in het district Kuz Kunar tot vlak voor zijn vertrek naar België te weerleggen. Deze motieven worden door de Raad in hun geheel overgenomen.

2.3.2.4. Aangezien, mede gelet op het voorgaande, geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in het dorp Zor Kalay in het district Kuz Kunar van de provincie Nangarhar tot vlak voor zijn vertrek naar België, kan evenmin geloof worden gehecht aan de beweerde feiten die er zich vlak voor zijn vertrek zouden hebben afgespeeld. Betreffende deze feiten motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing bovendien terecht dat verzoekers verklaringen over zijn vriendschapsbanden met de drie personen die voor de Amerikanen werken en die het huis van de mullah aanvielen en twee mensen arresteerden, over de werkzaamheden van deze personen en over hun lot na zijn vertrek, dermate vaag en niet-doorleefd zijn dat aan deze vriendschappen geen geloof kan worden gehecht, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die rechtstreeks met deze vriendschappen zijn verbonden. Eveneens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker geen interesse vertoonde voor de verdere afloop van zijn voorgehouden vervolgingsfeiten en het lot van zijn vervolgers na zijn vertrek, alsook dat het niet aannemelijk is dat verzoekers vrienden na hun aanval op het huis van de mullah en het arresteren van twee mensen enkele dagen later gewoon opnieuw bij verzoeker op bezoek zouden komen.

De aan het verzoekschrift toegevoegde Amerikaanse certificaten uitgereikt aan verzoekers beweerde vrienden S.A. en A.K. (stuk 5) zijn niet van aard om op de voormelde motivering in de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Vooreerst betreffen het slechts kopieën, die door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk te manipuleren zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan ondermijnt. Bovendien hebben documenten enkel een ondersteunende werking, zoals hiervoor reeds meermaals aangehaald, en blijkt uit het geheel van de motivering in de bestreden beslissing dat er *in casu* geen sprake is van geloofwaardige verklaringen. Daarenboven dient vastgesteld dat uit de certificaten op geen enkele wijze de door verzoeker voorgehouden vriendschapsbanden met deze personen kunnen blijken en evenmin de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten. Dit klemt des te meer daar de certificaten niet gedateerd zijn. Bij een van de certificaten is het jaartal merkbaar gewist, enkel de datum 31 december wordt er vermeld, het andere certificaat vermeldt helemaal geen datum. Deze vaststelling alleen al duidt op het gemanipuleerde karakter van de documenten zodat deze de nodige bewijswaarde ontberen.

Voor het overige komt verzoeker in zijn verzoekschrift dienaangaande niet verder dan het herhalen van (een deel van) zijn reeds afgelegde verklaringen betreffende zijn vrienden en hun werkzaamheden, hetgeen op zich bezwaarlijk kan worden beschouwd als een dienstig verweer tegen de pertinente motivering betreffende deze verklaringen in de bestreden beslissing. Aldus blijft deze motivering onverminderd overeind.

Tevens dient vastgesteld dat verzoeker in zijn verzoekschrift plots stelt dat hij door de taliban wordt bedreigd omdat hij weigerde hen te helpen (verzoekschrift, p. 5), een element waarvan verzoeker nooit eerder melding maakt zodat dit verder afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas.

2.3.2.5. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing met betrekking tot verzoekers gehoorschade terecht als volgt:

“Ten slotte dient nog opgemerkt te worden dat u gehoorschade heeft geleden ten gevolge van een bom in uw nabijheid toen u nog klein was (CGVS, p. 2). U staft dit met twee medische documenten. Hoewel er begrip kan opgebracht worden voor de schade die u heeft geleden, blijkt nergens uit uw verklaringen dat dit incident een rechtstreekse aanleiding zou zijn geweest voor uw vertrek uit uw land van herkomst twee jaar geleden. Dit incident vond namelijk plaats toen u 4 of 5 jaar oud was. Met andere woorden blijkt uit het gegeven van deze gehoorschade geen verband met enige vervolgingsvrees jegens uw land van herkomst.”

In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande geen enkel inhoudelijk verweer.

2.3.2.6. Met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht (zie ook *supra*) als volgt:

*“Ter staving van uw asielaanvraag diende u uw originele taskara in. Dit document heeft louter betrekking op uw persoonsgegevens, dewelke in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken en bijgevolg kan dit document niets aan bovenstaande analyse veranderen. Daarnaast legt u een verzendingsbewijs neer. Dit document toont louter aan dat uw documenten uit Afghanistan werden verstuurd, wat verder niets aan bovenstaande analyse verandert. Uiteindelijk legt u twee medische documenten voor in verband met uw oor, dewelke hierboven reeds werden besproken (zie *supra*).”*

De overige door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 3-4 en 7-11) vermag aan de voormelde vaststellingen evenmin afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

2.3.2.7. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.2.8. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiare beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiare beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Kuz Kunar in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER